

Vorbij

Marco Borsato

Ik zit alleenIneengedoken
Ik ben een schaduw van de man die ik ooit was

Mijn hoofd is leeg
Mijn hart gebroken
En mijn handen houden jou nog altijd vast

En er gaat nooit een dag voorbij
Dat ik jou niet meer voel
Of dat ik jou niet meer mis
En het bed is te koud voor mij
Wanneer het niet door jou beslapen is

Dit warme huis
Wordt als maar killer
Tot de tijd je laatste sporen heeft gewist

Ik schreeuw je naam
En sluit mijn ogen
Wacht op antwoord ook al heeft het weinig zin
Ik blijf geloven
Dat jij mijn stem hoort
Ook al is het tegen beter weten in

En er gaat nooit een dag voorbij
Dat ik jou niet meer voel
En dat ik jou niet meer mis
En het bed is te koud voor mij
Omdat het niet door jou beslapen is

Ons mooie huis
Wordt als maar stiller
Tot er niets meer van je stem te horen is

Oh, mijn hart is verbrijzeld
Mijn droom gegijzeld door de eenzaamheid
Je stem wordt steeds trager
Je beeld steeds vager
Oh, ik wil je nog niet kwijt

En er gaat nooit een dag voorbij
Dat ik jou niet meer voel
En dat ik jou niet meer mis
En het bed is te koud voor mij
Wanneer het niet door jou beslapen is

Dit grote huis
Wordt als maar leger
Omdat alles zonder jou zo zinloos is

Zo leeg en zinloos